

Boekje open over doping

The logo for De Telegraaf, featuring the name in a stylized, blue, gothic-style font on a yellow rectangular background.

Van onze speciale verslaggeefster

AMSTERDAM - Het is bekend dat de sport zijn eigen wetten en regels kent. Zo nu en dan doorbreekt iemand het stilzwijgen over die mysterieuze wereld waarin adrenaline en geld een nogal explosieve chemische reactie aangaan. Maar het gebeurt niet al te vaak dat de atletiekwereld in het middelpunt van de belangstelling staat. Het boek 'De opkomst en ondergang van een ongelofelijke zak' van oud-atletenmanager Raymond de Vries brengt daar echter verandering in. Onder andere oud-atlete Ria Stalman moet het zwaar ontgelden.

Een ongelofelijke zak, zo noemt Raymond de Vries zichzelf in zijn onlangs verschenen autobiografie. De voormalig hoogspringer wist eind jaren '80 in korte tijd op te klimmen tot een belangrijke manager binnen de internationale atletiekwereld. Het is de periode waarin de atletieksport begint te professionaliseren en er serieus geld te verdienen is voor de wereldtoppers. De Vries weet een aantal topatleten zoals sprintster Merlene Ottey en de Canadese sprinter Ben Johnson aan zich te binden. De Vries spaart zichzelf in het boek niet. Hij vertelt bijvoorbeeld hoe hij steeds verder in de nesten raakt en uiteindelijk wordt opgepakt voor een mislukte drugsdeal, waar hij bij betrokken is geraakt om zo zijn torenhoge schulden te kunnen aflossen.

Maar onderweg worden ook anderen binnen de atletiek niet gespaard. Zo beschrijft hij een voorval met Ria Stalman, de olympisch kampioene discuswerpen van 1984 (Los Angeles). Stalman werd tijdens én na haar carrière vaker dan eens in verband gebracht met doping, maar heeft altijd ontkend doping gebruikt te hebben. De Vries deelde een aantal jaren gedurende de zomermaanden zijn huis met Stalman, die in die tijd in de Verenigde Staten trainde. En hij vertelt een anekdote, die hij uit het boek weg heeft gelaten en waarin ook de atletiekunie van frauduleus handelen wordt beticht.

"Het zal tijdens de Fanny Blankers-Koen Games van 1982 of 1983 zijn geweest. Er is van tevoren door de atletiekunie aan Ria verzekerd dat er geen dopingcontrole zal plaatsvinden. Er zal weliswaar wel op doping worden gecontroleerd, maar het startnummertje van Ria zal niet getrokken worden. Dat is bewust door de grote baas van de bond zo geregeld."

De atletiekunie stond in die periode onder leiding van wijlen Wim de Beer. De Vries vervolgt: "Na afloop van de wedstrijd zijn Ria Stalman en Jennifer Smit (de toenmalige trainingspartner van Stalman, red.) in de kleedkamer als er iemand binnenkomt om te vertellen dat het niet gaat lukken om Ria voor de dopingcontrole te ontzien. Er is immers iemand van de internationale atletiekfederatie aanwezig en er moet toch volgens de regels gecontroleerd worden. Op dat moment staat zij onder de douche, ingezeept en wel. Ria rent onder de douche vandaan, zonder zich af te spoelen, zonder zich af te drogen. Ze trekt haar kleren aan, sprint naar de auto en rijdt weg. Is dat het bewijs dat ze anabolen gebruikt heeft? Nee. Kun je dat als bewijs gebruiken? Nee. Is het zo dat ze anabolen gebruikt heeft? Ja, honderd procent zeker." Ria Stalman liet gisteravond weten geen behoefte te hebben om op de nieuwe beschuldigingen van De Vries te reageren.

24 maart 2009